

derne, men jeg skal dog henstille til den Kommission, der bliver nedsat, og den højtærede Regerings velvillige Overvejelse, at man ved Forsvarets fremtidige Ordning i størst mulig Udstrækning bevarer den almindelige Værnepligt og søger at faa det indrettet saaledes, at det i saa høj Grad som muligt bliver Befolkningen, der knyttes til Hæren, og at man ikke gaar bort fra det Grundlag, som har været Grundlaget for den nuværende Hærordning, den almindelige Værnepligt. Jeg henstiller, at man i størst muligt Omfang søger at knytte Forbindelsen mellem Hæren og den Bevægelse i Retning af frivillige Øvelser i Vaabenbrug og Gymnastik, der har fundet sit Udtryk her i Landet i saa lang Tid gennem de danske Skytteforeninger. Hvordan en saadan Forbindelse kan knyttes, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, min Hensigt er kun, at dette maa blive henstillet til Kommissionens Overvejelse, thi jeg ønsker og haaber, at dette Spørgsmaal maa blive taget op til velvillig Overvejelse og Forhandling i Kommissionen og til Forhandling imellem Regeringen og Kommissionen.

Jeg ønsker at spørge den højtærede Konseilspræsident, om han i en nær Fremtid agter at gøre noget Skridt for at sikre Danmarks Neutralitet, og om den højtærede Minister billiger de Bestræbelser, som synes nu at være ledende i vore Nabolande mod Nord, om i hvert Tilfælde at danne et Neutralitetsforbund mellem de tre nordiske Riger. Jeg henstiller til den højtærede Minister at overveje dette Forhold og ønsker at høre, hvorledes han stiller sig til denne Sag. Jeg skal i øvrigt, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder, men kun udtale Ønsket om, at det maa lykkes Regeringen ad denne Vej at skabe en Ordning af Forsvarsvæsenet, om hvilken der kan samles et stort Flertal i begge Rigsdagens Afdelinger og dermed banes Vej for Befolkningens Sympati og Interesse for denne saa betydningsfulde Sag. Hermed skal jeg ligesom den ærede foregaaende Taler anbefale Lovforslaget til at nyde hurtig Fremme.

Sigvald Olsen: Vi Socialdemokrater tænke som vort Ideal en Tilstand, under hvilken Krigene ere unødvendigjorte og afskaffede, kort sagt en Tilstand, hvor ikke det ene Menneske skal slaa det andet ihjel. Vi kunne som Følge deraf være enige i de Bestræbelser, der udfoldes ved dette Lovforslag for at komme til en Forstaaelse om vort Forsvarsvæsens Ordning.

Naar vi ere Modstandere af Krigene, er det vel ikke noget, der er specielt for os Socialdemokrater, de fleste humanitænkende Mennesker ere vel ogsaa Modstandere af det Barbari, som følger med Krigene, men naar vi i højere Grad end noget andet politisk Parti — det tør jeg sige — staa som Modstandere af Krigene og kunne dokumentere det ved vor Stilling til Militærvæsenet i Almindelighed, har det sin Grund i, at vi Socialdemokrater i de staaende Hære se den største Fjende for en fredelig Udvikling af vor Kultur og den største Fjende for Freden i det Hele. Vi se saaledes derpaa, at de staaende Hære i og for sig ere en Fare for Freden, og vort Program gaar derfor i den Henseende ud paa at forlange de staaende Hære afskaffede. Se vi hen til, hvad de Krige, der ere førte, have kostet, se vi hen til, at de forskellige Stater overgaa hinanden Aar efter Aar med større og større Rustningsudgifter, at de leve i indbyrdes Konkurrence — saa snart den ene Stat har forøget sit Mandskab eller Artilleri, møder den anden Stat op Aaret efter med Forslag om at gøre lige saa — og naar vi endvidere tage i Betragtning, at selv smaa Lande, ja selv Danmark, ere med i den Heksedans, der opføres om Militarismen, saa faa vi et tydeligt Billede af den hele nuværende Tilstand. Vi behøve blot at se hen til alle de Millioner, der, som den ærede Ordfører for Flertallet berørte, paa ulovlig Maade ere kastede ud til Befæstninger her i Landet, specielt omkring Kjøbenhavn. Summen angives fra 60 til 100 Mill. Kr., og ingen ved vistnok med Bestemthed, hvor mange Millioner det er, der ere kastede ud til Befæstningerne.

En af de Opgaver, som den Kommission, det foreslaas at nedsætte, vil faa, bliver utvivlsomt den at undersøge alle Forhold vedrørende Fæstningsbyggeriet, undersøge, paa hvilken Maade de forskellige Jorder ere erhvervede, de Priser, der ere givne for dem osv. Endvidere er det mit Haab, at Kommissionen ved at undersøge Fæstningsforholdene og ved at undersøge, om denne Fæstning er til nogen som helst Nytte for vort Land og vort Forsvar, maa komme til den Opfattelse, at Befæstningen ikke alene ikke er til nogen Nytte for vort Land, men tværtimod udsætter vor By og vort Land for store Farer, og at Kommissionen som Følge deraf maa ende sine Undersøgelser paa dette Punkt med at foreslaa Befæstningen sløjfet,

Medens altsaa vort ideale Krav maa siges at være, at vi ville bort fra alt